

Життя і смерть як умови самоусвідомлення

- Сенс життя через усвідомлення власної смерності;
- Місце смерті;
- Феномен самогубства;
- Різка зміна життя через відчуття наближення смерті.

Людина - єдина істота на землі, яка усвідомлює смерть як інших людей, так і свою власну.

Філософія покликана інтегрувати, узагальнити увесь новий матеріал, факти та ідеї, систематизувати й осмислити їх.

→ Сенс життя через усвідомлення власної смертності

Якби життя не мало ні початку, ні кінця, то не виникало б питання про його сенс

Життя людини — це найвища цінність, самоціль, і вона не може бути використана для чогось іншого, не може бути засобом. Може бути мета в житті, але не мета життя.

Три підсистеми визначення мети ЖИТТЯ:

- Біологічні
- Соціальні
- Духовні

*Дані підсистеми в суперечності
здатні призвести до
напруження і збентеження.*

*А взаємоузгодження цих
потреб веде до внутрішньої
гармонії та душевної
рівноваги.*

Щаслива людина задоволена своїм життям, досягнутими результатами, але це задоволення творче. Воно орієнтує не на зупинку і спочинок на лаврах, а на продовження руху і навіть його прискорення.

Щаслива людина:

*Вважає себе
достатньо
розумною,
здоровою,
соціально
благополучною;*

*Оптимістично
ставиться до
життя*

*Відчуває себе
господарем
свого життя*

*Отримує
задоволення від
праці та
дозвілля*

*В неї наявні
любов та
дружба,
спілкування з
людьми*

→ Любов як одна з основних потреб людини

*Хто нічого не знає — той нічого не любить.
Хто нічого не вміє — той нічого не розуміє.
Хто нічого не розуміє — той нічого не
вартий.*

*Той же, хто розуміє, той і любить, і
спостерігає, і бачить.*

Що більше знання, то більше любові.

→ Біофілія та некрофілія

*Біофілія - потяг до життя, некрофілія - потяг до смерті.
Обидва поняття виникають неодночасно і не є
рівноцінними.*

→ Місце смерті

Життя і смерть нерозривно пов'язані, оскільки смерть — обов'язковий, необхідний кінець життя.

Існує декілька підходів до проблеми смерті:

- ★ *Страх смерті, як результат помилки*
- ★ *Релігійно-іудейський*
- ★ *“Жертовна” смерть*

→ Феномен самогубства

Позитивістський

Дюркгейм зв'язує суїцид із втратою соціальних зв'язків і відповідно сенсу життя. Фрейд розглядає механізм самогубства з позиції комплексу Едіпа, тлумачучи його як істеричне самопокарання за бажання смерті своєму батькові.

Релігійно-філософський

Негативно ставляться до суїциду, оскільки вважали людське життя вищою цінністю, що має божественне походження й отриманий від Бога сенс.

→ Різка зміна життя через відчуття наближення смерті

Дякую за увагу!
